

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ.Χ.ΦΛΩΡΑΚΗ
Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ
ΣΤΟ 5ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ**

**Χωρίς τό ΚΚΕ καμιά πραγμα-
τική αλλαγή**

ΚΚΕ

Ἄγαπητοί φίλοι καί σύντροφοι,

Γιά ἄλλο ἓνα Σεπτέμβρη, πέμπτο κατά σειρά, πραγματοποιεῖται τό Φεστιβάλ τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας Ἑλλάδας καί τοῦ «Ὁδηγητῆ». Κάθε χρόνο, ὄλο καί πιά πολύ, τό ἀγωνιστικό αὐτό πανηγύρι ἀναδείχεται σέ πανελλαδικό βῆμα προβολῆς τῶν αἰτημάτων τῆς νεολαίας καί σέ στίβο πολιτιστικῆς προσφοῶς. Κι αὐτό ἀκριβῶς εἶναι πού δέν ἀρέσει στήν ἄρχουσα τάξη, στίς δυνάμεις τῆς ἀντίδρασης καί βάζουν μιά σειρά ἐμπόδια στήν πραγματοποίησή του.

Πιστεύουμε ὅτι τό Φεστιβάλ τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας ἔχει γίνει πιά παράδοση, ἔχει γίνει θεσμός. Χρόνο μέ τό χρόνο παρά τά ἐμπόδια μεγαλώνει καί πλουτίζεται ἡ προσφορά του στή νεολαία τῆς πατρίδας μας. Γι' αὐτό καί βρίσκει ὄλο καί πλατύτερη ὑποστήριξη ἀπ' αὐτή, καθώς καί ἀπό τούς προοδευτικούς καί δημοκρατικούς πολίτες τῆς χώρας μας.

Ἄγαπητοί φίλοι,

Τό φετινό φθινόπωρο βρίσκει τόν ἑλληνικό λαό νά ἀντιμετωπίζει μιά πολύπλευρη ἐπίθεση τῆς ντόπιας πλουτοκρατίας καί τοῦ ἀμερικανονατοϊκοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἐπιχειρεῖται μιά μεθοδευμένη δραστηριότητα τοῦ κεφαλαίου πού πάει νά φορτώσει στούς ἐργαζόμενους καί τούς βιοπαλαιστές τά βάρη τῆς καπιταλιστικῆς κρίσης. Μιάς κρίσης γιά τήν ὁποία μόνο οἱ ἐργαζόμενοι δέν εὐθύνονται. Μιάς κρίσης πού παίρνει ιδιαίτερες διαστάσεις στή χώρα μας μέ τά βάρη τῆς ἀναπροσαρμογῆς σέ συνθήκες Κοινῆς Ἀγοῶς.

Ταυτόχρονα ἔχουμε ἔνταση τῶν πιέσεων καί ἐκβιασμῶν τῶν ἀμερικανῶν καί νατοϊκῶν νά τακτοποιήσουν τό ξαναμάντρωμα τῆς χώρας μας στό ΝΑΤΟ, γιά παραχωρήσεις σ' αὐτούς καί στούς Τούρκους ἀντιδραστικούς τῆς Ἀγκυρας σέ βάρος τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας. Φανερό εἶναι ἀκόμα ἡ προσπάθειά τους νά ὑπονομεύσουν καί νά ἀνακόψουν ὀρισμένες ἐνέργειες τῆς Ἑλλάδας, νά ἀναπτύξει τίς σχέσεις της μέ τή Σοβιετική Ἐνωση, τόν τριγύρω σοσιαλιστικό καί ἀραβικό κόσμο μέ βάση τίς ἀρχές τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης.

Ἡ σημερινή εἰκόνα

Καθημερινά ἀκούγονται ὄλο καί πιά δυνατά οἱ διαμαρτυρίες τῶν χιλιάδων ἐργαζομένων πού ἀπό τήν πολιτική τῆς μονόπλευρης λιτότητας καί τοῦ ἀτλαντισμοῦ ἡ ζωή τους χειροτερεύει καί γίνεται προβληματική. Πληθωρισμός, ἀκρίβεια, ἐπεμβάσεις καί ἐκβιασμοί τῶν ἀμερικανονατοϊκῶν, μείωση τῆς ἀμοιβῆς τοῦ μόχθου, ἀπαγορεύσεις δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν - γιά τούς ἐργαζόμενους τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ. Κέρδη, προνόμια, ἀσυδοσία - γιά τούς πλουτοκράτες, ντόπιους καί ξένους. Μά ταυτόχρονα ἀδάμαστη θέληση καί ἀγώνας τῶν ἐργαζομένων γιά τήν υπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τοῦ βιοτικοῦ τους ἐπιπέδου, τῶν συνδικαλιστικῶν καί ἄλλων ἐλευθεριῶν τους. Αὐτή εἶναι σήμερα ἡ εἰκόνα τῆς κοινωνίας μας.

Καί ὅταν οἱ ἐργαζόμενοι ἀντιστέκονται στήν πολιτική τῆς κυβέρνησης, ὅταν οἱ ἐργάτες ζητᾶνε τιμαριθμική ἀναπροσαρμογή τοῦ μεροκάματου, τοῦ μισθοῦ καί τῆς σύνταξης, ὅταν οἱ ἀγρότες ζητᾶνε τιμές γιά τά προϊόντα τους πού νά καλύπτουν τό κόστος καί νά ἀφήνουν ἓνα λογικό περίσσευμα, μέ μιά λέξη ὅταν οἱ ἐργαζόμενοι ζητᾶνε τό δίκιο τους ἀντιμετωπίζουν τά ΜΑΤ. Τό κράτος τούς χτυπᾶ. Ἄλλ' αὐτή εἶναι ἡ «Νέα Δημοκρατία», κυβέρνηση τῶν μονοπωλίων. Ὁ ἐργάτης, μά καί ἄλλοι ἐργαζόμενοι, ὄλο καί πιά πολύ συνειδητοποιοῦν ὅτι ἡ μοίρα τους στόν καπιταλισμό εἶναι ἡ μονόπλευρη λιτότητα καί ἡ στυγνή ἐκμετάλλευση τῶν ντόπιων καί ξένων μονοπωλίων. Ὅλο καί πιά καλά καταλαβαίνουν γιατί οἱ αὔρες βγαίνουν καί φράζουν τό δικό τους δρόμο καί ὄχι τό δρόμο τῶν βιομηχάνων καί τῶν μεγαλεμπόρων.

Υπερασπιστές τῆς πλουτοκρατίας

Ὅλοι εἴμαστε μάρτυρες ὅτι ἓνα σύστημα προπαγανδιστικῶν, πολιτικῶν, διοικητικῶν καί δικαστικῶν μέτρων ἔχει ἐπιστρατευθεῖ ἐνάντια στούς μισθωτούς, στούς ἐργαζόμενους ἀγρότες καί τούς μικρομεσαίους ἐπιχειρηματίες. Τό ραδιόφωνο καί ἡ τηλεόραση ἔχουν γίνει ὄργανα τοῦ κυβερνῶντος κόμματος. Δέν ὑπάρχει οὔτε μιά ἀπεργία τῶν ἐργαζομένων πού νά μήν καταγγελθεῖ ἐπίσημα σάν ἀδικαιολόγητη. Ἀντίθετα ὑπερασπίζονται καί δικαιώνονται οἱ ἀνταπεργίες τῶν ἐργοδοτῶν.

Τελευταία βάζουν σέ ἐνέργεια τήν ἐπιστράτευση τῶν ἀπεργῶν. Οἱ ἀπολύσεις τῶν πιό πρωτοπόρων ἐργατῶν γίνονται καί μέσο γιά ἀντιμετώπιση τῆς πάλης τῶν ἐργαζομένων. Οἱ συγκεντρώσεις σέ ἀνοιχτό χῶρο συστηματικά ἀπαγορεύονται. Οἱ συλλήψεις καί καταδίκες ἀπεργῶν καί διαδηλωτῶν γίνονται κανόνας. Δίπλα σ' αὐτά δέν ξεχνᾶνε καί τίς γνωστές γιορτές μίσους καί διχασμοῦ.

Καί πραγματικά προβάλλει τό ἐρώτημα: Ποῦ πῆγαν οἱ δημοκρατικές διακηρύξεις τοῦ Συντάγματος; Τό δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, τό δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι κ.ἄ;

Οἱ κυβερνῶντες ἰσχυρίζονται πῶς ὑπερασπίζονται τήν «ἐννομο τάξη» τήν ὁποία τάχα παραβιάζουν οἱ ἐργαζόμενοι. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὑπερασπίζονται ἀπλῶς τήν πλουτοκρατία καί τήν πολιτική πού τήν ὑπηρετεῖ!

Ἀπόλυτη πτώση τοῦ εἰσοδήματος

Ἀγαπητοί φίλοι καί σύντροφοι,

Ἡ κυβέρνηση τῆς «ΝΔ» πάει νά δικαιολογήσει τή σημερινή κατάσταση καί τήν πολιτική τῆς μέ τή λεγόμενη ἐνεργειακή κρίση καί τή γενικότερη κρίση πού ἐπικρατεῖ στόν καπιταλιστικό κόσμο. Καί ζητάει ἀπό τήν ἐργατική τάξη καί τούς ἄλλους ἐργαζόμενους νά ἀναστείλουν τίς οικονομικές καί δημοκρατικές διεκδικήσεις τους.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ κατάσταση αὐτή βαραίνει καί στή ζωή τῆς Ἑλλάδας ἀφοῦ κι αὐτή ἀνήκει στό σύστημα αὐτό καί μάλιστα βαραίνει ἰδιαίτερα λόγω τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησής της.

Ἀλλά μήπως γιά τήν κατάσταση αὐτή εἶναι ἀνεύθυνοι ἡ ἄρχουσα τάξη καί οἱ κυβερνῶντες τοῦ τόπου; Μήπως δέν εἶναι αὐτοί πού ἔχουν προσδέσει καί κρατᾶνε τήν Ἑλλάδα στό ἄρμα τοῦ ἀμερικανονατοϊκοῦ ἰμπεριαλισμοῦ; Ποιός καταδίκασε τή χώρα μας στήν ἐνεργειακή ἐξάρτηση; Ποιός δέν θέλησε ἢ δέν μπόρεσε νά ἀξιοποιήσει τίς ἐγχώριες ἐνεργειακές πηγές;

Ἄς ἀπαντήσουν οἱ κυβερνῶντες στό τί φταῖνε οἱ ἐργαζόμενοι γι' αὐτή τήν κατάσταση;

Γιατί οἱ ἐργαζόμενοι πρέπει νά σφίξουν ἀκόμα πιό πέρα τό ζωνάρι τους, ἐνῶ τά μονοπώλια καί θά θησαυρίζουν καί θά μᾶς σέρνουν σέ περιπέτειες;

Βέβαια ὁ κ. πρωθυπουργός στό λόγο του στή Θεσσαλονίκη ἰσχυρίστηκε ὅτι τό πραγματικό εἰσόδημα τῶν ἐργαζομένων τήν τελευταία τετραετία ἀνέβηκε κατά σαράντα τά ἑκατό. Καί ἐπικαλέστηκε γιά νά στηρίξει τήν ἐκτίμησή του αὐτή τά στατιστικά στοιχεῖα τῶν διαφόρων Ὑπουργείων. Πραγματικά, τά νούμερα πού ἐπικαλέστηκε μεγάλωσαν ἀλλά αὐτό δέν σημαίνει ὅτι αὐξήθηκε πραγματικά ἡ ἀξία τοῦ μεροκάματος καί τοῦ μισθοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἰδιαίτερα τά δύο τελευταία χρόνια καί πολύ περισσότερο φέτος ἔχουμε καί ἀπόλυτη πτώση στά εἰσοδήματα τῶν ἐργαζομένων. Τό καλάθι τῆς νοικοκυρᾶς δέν γεμίζει μέ ἐπίσημους ἀριθμούς τῶν Ὑπουργείων ἀλλά μέ ἀγαθά. Καί ἡ πραγματικότητα λέει ὅτι στό καλάθι σήμερα μπαίνουν πολύ λιγότερα ἀγαθά ἀπό τά πέρσι.

Καί κύρια αἰτία γι' αὐτά δέν εἶναι ὁ δῆθεν «εὐδαιμονισμός» τῶν ἐργαζομένων ἀλλά ἡ πολιτική πού ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση. Οἱ λύσεις πού δίνονται εἶναι πρὸς τό συμφέρο πρὶν ἀπ' ὅλα τῶν ντόπιων καί ξένων μονοπωλίων καί ὄχι πρὸς τό συμφέρον τοῦ λαοῦ καί τῆς ἐθνικῆς οικονομίας.

Ἡ ἐνεργειακή κρίση

Ἀπό τήν ἄλλη οἱ ἰμπεριαλιστές ὅλες τίς αἰτίες τῆς ἐνεργειακῆς κρίσης πᾶνε νά τίς φορτώσουν στούς Ἀραβες καί σέ ἄλλες πετρελαιοπαραγωγές χῶρες. Λένε πῶς αὐτοί εἶναι δῆθεν οἱ ὑπαίτιοι γιατί αὐξάνουν οἱ τιμές πετρελαίου καί ἐξαιτίας αὐτῶν ὑποφέρουμε. Κατ' ἀρχὴν δέν ὑποφέρουν

δλοι. Ὑποφέρουν μόνο οἱ ἐργαζόμενοι. Παρά τὴν ἐνεργειακὴ κρίση καὶ τὶς ἄλλες δυσκολίες τὰ μονοπώλια δὲν σταματᾶνε νὰ παίρνουν κέρδη.

Πίσω ἀπ' αὐτὲς τὶς σκόπιμες διαστρεβλώσεις τῆς πραγματικότητας πάει νὰ κρυφτεῖ ἓνα οὐσιαστικὸ καὶ γενικότερο πρόβλημα. Πᾶνε νὰ χτυπήσουν τὶς προσπάθειες τῶν ἀναπτυσσόμενων χωρῶν γιὰ μιὰ δικαιότερη οἰκονομικὴ τάξη. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο οἱ ἰμπεριαλιστὲς θέλουν νὰ ὑποσκάψουν τὸν ἀγῶνα τῶν χωρῶν τοῦ λεγόμενου «τρίτου κόσμου» νὰ πάψει νὰ πουλᾷ «τζάμπα» τὶς πρῶτες ὕλες του καὶ νὰ στηρίζει τὴ βιομηχανία τῶν ἀναπτυγμένων καπιταλιστικῶν χωρῶν μὲ τὴ φτώχεια του, τὴν ἐξαθλίωση καὶ τὴν ὑπανάπτυξή του.

Ὁ ἀγῶνας τῶν ἀναπτυσσόμενων χωρῶν ἀφορᾷ ἄμεσα τοὺς Ἕλληνας-ἐργαζόμενους, τὸ Ἔθνος μας. Μᾶς ἀφορᾷ γιὰτί καὶ ἐμεῖς εἴμαστε θύματα τῆς ἴδιας ἢ παραπλήσιας ἰμπεριαλιστικῆς ἐκμετάλλευσης καὶ καταλήστευσης. Γιὰτί ὁ ἑλληνικὸς βωξίτης, τὸ ἑλληνικὸ νικέλιο ἔχουν σήμερα ἀκόμα στοὺς μεγαλύτεροὺς μέρος ἀνάλογη τύχη πού εἶχε πρὶν λίγα χρόνια τὸ ἀραβικὸ πετρέλαιο.

Γι' αὐτὸ ἡ θέση μας εἶναι στοὺς πλάι ὄλων αὐτῶν πού ἀναζητοῦν δικαιοσύνη καὶ τάσσονται ἐνάντια στοὺν ἰμπεριαλισμό. Ἡ θέση μας εἶναι στοὺς πλάι τοῦ ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Εἶναι στοὺς πλάι τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῶν δικαίων τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ. Ζητᾶμε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνηση νὰ ἀναγνωρίσει τὴν Ὀργάνωση γιὰ τὴν Ἀπελευθέρωση τῆς Παλαιστίνης.

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Βρισκόμαστε σὲ μιὰ ἐποχὴ πού ὁ ἰμπεριαλισμὸς συναντᾷ καὶ θὰ συναντᾷ ὄλο καὶ μεγαλύτερες δυσκολίες ἀπὸ τὸν ἀγῶνα πού κάνουν οἱ λαοὶ γιὰ νὰ πάρουν τὶς τύχες τους στὰ χέρια τους.

Μπροστὰ στὶς δυσκολίες του ὁ ἰμπεριαλισμὸς δὲν διστάζει νὰ ἐπαναλάβει τυχοδιωκτισμοὺς γνῶριμους καὶ συνηθισμένους σὲ ἄλλες ἐποχές. Ἐγκυρα ὄργανα τοῦ τύπου ἔγραψαν ὅτι ὑπάρχει κίόλας μυστικὸς φάκελλος πού προβλέπει ἀνοιχτὴ στρατιωτικὴ ἐπέμβαση τῶν ἀμερικάνων στὴ Μέση Ἀνατολή.

Ἡ χώρα μας, διάσπαρτη ὅπως εἶναι ἀπὸ ἀμερικάνικες βάσεις, κινδυνεύει νὰ ἐμπλακεῖ στοὺς τυχοδιωκτισμοὺς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, πράγμα πού θάχει ἀνυπολόγιστες συνέπειες σὲ βάρος τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας.

Ζητήσαμε ἀπὸ τὴν κυβέρνηση νὰ δεσμευτεῖ, τώρα, ὅτι δὲν πρόκειται τὰ ἐδάφη, τὰ νερά καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδας ν' ἀποτελέσουν μὲ κανένα τρόπο καὶ μ' ὅποιαδήποτε μορφή ὄρμητήριο ἰμπεριαλιστικῶν ἐπεμβάσεων ἐνάντια στὶς Ἀραβικὲς χῶρες. Ἡ κυβέρνηση δὲν πῆρε σαφῆ θέση.

Οἱ διακηρύξεις της γιὰ τὸ θετικὸ ρόλο πού μπορεῖ νὰ παίξει ἡ Ἑλλάδα στοὺς χῶρο τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, γιὰ «φιλικὲς σχέσεις μὲ τὶς ἀραβικὲς χῶρες» δὲν συμβιβάζονται μὲ τὶς ἀστήρικτες κατηγορίες γιὰ δῆθεν «αὐθαίρετες καὶ ἀνεξέλεγκτες ἀποφάσεις» τῶν χωρῶν παραγωγῆς πετρελαίου. Δὲν μποροῦν νὰ ὑλοποιηθοῦν οἱ διακηρύξεις αὐτὲς, ἂν ἡ Ἑλλάδα δὲν πάψει νὰ εἶναι ὄρμητήριο ἰμπεριαλιστικῶν ραδιουργιῶν.

Κι εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀνεξάρτητα ἀπὸ πολιτικὴ τοποθέτηση, ἀποκρούει ἐνωμένος τὶς πιέσεις καὶ ραδιουργίες τῶν ἀμερικάνων καὶ τῶν ὑποτακτικῶν τους στὴν περιοχὴ μας.

Τὸ πρόβλημα τῶν προβλημάτων

Ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ σύντροφοι,

Οἱ ἴδιες οἱ ἐξελίξεις στοὺς σύγχρονο κόσμο, ἡ σημερινὴ ἐνεργειακὴ κρίση, ἡ ἐπιδείνωση τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ ἡ αὐξανόμενη ὀξυνση τῶν διαφορῶν στὴν περιοχὴ μας, ἡ ἀνάγκη ν' ἀντιμετωπιστοῦν ὅλα αὐτὰ σὲ ὄφελος τῶν ἐργαζομένων, μᾶς ξαναβάζει πιὸ ἐπιτακτικὰ μπροστὰ στοὺς πρόβλημα τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλλάδας: τὸ πρόβλημα τῆς ἀπαλλαγῆς της ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐξάρτηση.

Τὸ πρόβλημα εἶναι νὰ ξεφύγει ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν τροχιά τοῦ «ἀτλαντισμοῦ» πού τόσο κόστισε, κοστίζει καὶ θὰ κοστίζει στοὺν ἑλληνικὸ λαό. Ν' ἀλλάξει ἐξωτερικοὺς προσανατολισμοὺς. Ν' ἀνοίξει καινούργιους ὀρίζοντες στὶς διεθνεῖς της σχέσεις, ἱκανοὺς νὰ ἐνισχύσουν τὴ θέση της καὶ νὰ συμβάλουν στὴν ἀντιμετώπιση πολὺπλοκων προβλημάτων σὰν ἐκείνων τῆς ἐνεργειακῆς κρίσης, τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, τῆς προφύλαξης τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ἀσφάλειάς της.

Βάζουν τὸ πρόβλημα νὰ φύγει πραγματικὰ «ὀριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα» ἡ χώρα ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, ν' ἀπαλλαγοῦμε «ὀριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα» ἀπὸ τὸ καθεστῶς τῶν ξένων βάσεων στὰ ἐδάφη μας.

Τὸ ΚΚΕ βλέπει θετικὰ κάθε ἀντίσταση, ἀπὸ ὅπουδήποτε κι ἂν προέρχεται, ἐνάντια στὶς πιέσεις τῶν ἀμερικάνων καὶ τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀλλὰ ὑπογραμμίζει ὅτι τὸ πρόβλημα γιὰ τὴ χώρα μας δὲν εἶναι

υπόθεση επιλογής κάποιας άλλης καλύτερης πολιτικής μέσα στα πλαίσια του δόγματος «ανήκουμε στη Δύση». Δηλαδή έτοῦτος ἢ ὁ ἄλλος βαθμός του ἄτλαντισμοῦ καί ὑπηρετήσης τῶν ντόπιων καί ξένων μονοπωλίων.

Τό πρόβλημα γιά τή χώρα μας, ὅπως ἐπανελημμένα διεκήρυξε τό ΚΚΕ, εἶναι ἡ ἐπιβολή μιᾶς ριζικά διάφορης πολιτικῆς. Μιᾶς πολιτικῆς ἀντίθετης στό καθεστῶς τῆς ἐξάρτησης καί τῆς κυριαρχίας τῶν μονοπωλίων, μιᾶς αὐτόνομης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, καί ἐξάλειψης τῆς ἀσυδοσίας τῶν μονοπωλίων, μιᾶς πολιτικῆς ἀντιμετώπισης τῶν ἐθνικῶν, δημοκρατικῶν καί οικονομικῶν προβλημάτων σέ ὄφελος τῶν ἐργαζομένων. Μέ ἄλλα λόγια, μιᾶς πολιτικῆς πού θά χαράζει καινούργια πορεία στή ζωή τῆς χώρας, πορεία ἀντιιμπεριαλιστική-δημοκρατική, πορεία πού ἀνεξάρτητα ἀπό τούς ρυθμούς της θά ὀδηγήσει πραγματικά στό σοσιαλισμό.

Ἀναγκαία ἡ συνεργασία

Ἄλλα τά κόμματα τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης διακηρύσσουν τήν ἀνάγκη νά ἀφαιρεθεῖ ἡ ἐξουσία ἀπό τή Δεξιά καί ἐπαγγέλλονται τήν ἀλλαγῆ, ἀκόμα καί κάποιον δημοκρατικό ἢ ἄλλο «σοσιαλισμό». Ὅρισμένα ἀπό τά κόμματα αὐτά διεκδικοῦν γιά τόν ἑαυτό τους τό ἀποκλειστικό δικαίωμα νά εἶναι ὁ φορέας τῆς ἀλλαγῆς. Ἄλλα, σέ συμμαχία μέ συγγενικά κόμματα ἀκόμα καί μέ τμήμα τῆς «Ν.Δ.».

Ἐκεῖνα ὅμως τά κόμματα πού διεκδικοῦν τήν κυβερνητική ἐξουσία μέ ἄλλα συγγενικά τους ἢ ἀκόμα καί μέ τμήμα τῆς «Ν.Δ.» καί ταυτόχρονα στρέφουν τήν αἰχμή τους καί ἐνάντια στό ΚΚΕ ἢ τό θέλουν στή «γωνιά», ἄλλο περιεχόμενο δίνουν στήν ἔννοια τῆς ἀλλαγῆς. Ἀνεξάρτητα ἀπό τίς διακηρύξεις τους γιά «δημοκρατικό σοσιαλισμό» κ.ἄ., τήν ἀλλαγῆ τήν βλέπουν ἀπλά σάν ἀλλαγῆ κυβερνητικῶν σχημάτων, σάν ἀλλαγῆ στή μορφή καί στό βαθμό τοῦ ἄτλαντισμοῦ καί τῆς ὑπηρετήσης τῶν μονοπωλίων. Ἀλλαγῆ, πού δέν θά ξεφεύγει ἀπό τό πλαίσιο τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος καί ὅσον ἀφορᾷ τά προβλήματα τῶν ριζικῶν ἀλλαγῶν θά τά παραπέμπουν στίς καλλένδες.

Ἐπίσης βέβαια τό κόμμα ἐκεῖνο τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης, τό ΠΑΣΟΚ, πού ἐπίσης προβάλλει τό σύνθημα τῆς ἀλλαγῆς. Τό κόμμα αὐτό διακηρύσσει ὀρισμένες ριζικές ἀλλαγές ἀκόμα καί τό σοσιαλισμό.

Πράγματι τό κόμμα αὐτό στό βασικό πρόβλημα τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης, τοῦ ΝΑΤΟ, τῶν ἀμερικανονατοϊκῶν βάσεων, τῆς ΕΟΚ, στό πρόβλημα τῆς κυριαρχίας τῶν μονοπωλίων καί τῆς δημοκρατίας δίνει γενικά θετικές ἀπαντήσεις.

Ταυτόχρονα ὅμως τό ΠΑΣΟΚ ἀναγορεύει τόν ἑαυτό του σάν τόν ἀποκλειστικό φορέα τῆς ἀλλαγῆς. Δέν θεωρεῖ σκόπιμη οὔτε ἴσως καί ἀπαραίτητη τή συμπαράταξη τῶν δυνάμεων πού ἐπιδιώκουν τήν ἀλλαγῆ σέ μιᾶ ἀντιιμπεριαλιστική ἀντιμονοπωλιακή δημοκρατική κατεύθυνση.

Δέν ἔχουμε σκοπό νά διαμφισβητήσουμε τήν εἰλικρίνεια τῶν προγραμματικῶν του διακηρύξεων. Ξέρουμε ἀκόμα ὅτι οἱ ἀλλαγές αὐτές εἶναι καί πόθος τῶν ὁπαδῶν του. Ἐκεῖνο πού ὄχι μόνο διαμφισβητοῦμε ἀλλά καί θεωροῦμε σάν γεγονός, εἶναι ὅτι οἱ διακηρύξεις αὐτές δέν θά μποροῦν νά ὑλοποιηθοῦν ἂν δέν συνοδεύονται μέ μιᾶ στρατηγική ἐξασφάλισης τῆς ἀνάλογης δύναμης νά ἐπιβάλλει τήν ἀλλαγῆ. Κι αὐτή ἡ δύναμη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τή συμπαράταξη τῶν ἀντιιμπεριαλιστικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων πού ἐκφράζουν τή θέληση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ γιά ἀλλαγῆ, τῆς μόνης δύναμης πού εἶναι ἰκανή νά ὑπερνικήσει τήν ἀντίδραση τῆς ἰθύνουσας τάξης.

Δέν φτάνει ἀπλά ἡ κατάχτηση τῶν περισσότερων ἐδρῶν στό Κοινοβούλιο. Χρειάζεται αὐτή ἡ κοινοβουλευτική πλειοψηφία νά στηρίζεται στήν πιό πλατιά ἐνότητα, ὀργάνωση καί δράση τῶν δυνάμεων τῆς ἀλλαγῆς. Τό θέμα τῆς ἀλλαγῆς ἐπαναλαμβάνουμε δέν εἶναι ἀπλά νά ἀποκτήσει ἕνα κόμμα μιᾶ ἀπλή κοινοβουλευτική πλειοψηφία καί νά σχηματίσει κυβέρνηση. Μιά τέτια κυβέρνηση θά εἶναι περιστασιακή καί ἀνίσχυρη μπροστά στους μηχανισμούς πού θά κινήσει τό κατεστημένο γιά νά ματαιώσει παρόμοιες ριζικές ἀλλαγές. Στήν καλύτερη περίπτωση ἡ κυβέρνηση αὐτή θά κάνει ὀρισμένες ἀλλαγές πού δέν θά θίγουν τίς σημερινές οικονομικές καί κοινωνικές δομές καί συνεπῶς ὄχι οὐσιαστικές ἀλλαγές πού χρειάζεται ὁ τόπος. Ἐτσι, οἱ εἰλικρινεῖς διακηρύξεις θά γίνουν στήν πράξη ἀνελικρινεῖς. Κι αὐτά δέν εἶναι ὑποθέσεις καί αὐθαίρετοι συλλογισμοί.

Καμιά ριζική αλλαγή χωρίς τό ΚΚΕ

Υπάρχει μιά αρκετά συγκεκριμένη καί πικρή πείρα σ' αυτό τόν τόπο. Υπάρχει τό 1964. Τότε τό κόμμα τῆς Ένωσης Κέντρου επαγγέλθηκε όρισμένες αλλαγές, φυσικά κάθε άλλο παρά ριζικές αλλά έν πάση περιπτώσει δημοκρατικές. Τό κόμμα αυτό άπόκτησε τήν κοινοβουλευτική πλειοψηφία, συγκέντρωσε μάλιστα πάνω άπό τό 50% τών εκλογέων. Ταυτόχρονα τό κόμμα εκείνο άρنيόταν κατηγορηματικά τή σύμπραξη μέ τίς δυνάμεις τῆς Άριστεράς, μέ τό πιό ζωντανό καί προοδευτικό κομμάτι τοῦ έθνους. Καί όχι μόνο αυτό αλλά είχε καί μέτωπο ένάντια στίς δυνάμεις αυτές.

Ποιό ήταν τό αποτέλεσμα; Είναι γνωστές σέ όλους μας καί ή τύχη τών διακηρύξεών του καί ή τύχη τοῦ ίδιου τοῦ κόμματος. Άκόμα καί ή παρατέρα πορεία τῆς Δημοκρατίας. Τό ΚΚΕ δέν τό ξεχνάει αυτό τό δίδαγμα. Γι' αυτό θά αντιπαλέψει άποφασιστικά τήν τυχόν επανάληψη ενός νέου '64 μέ τή μιά ή τήν άλλη μορφή.

Η φιλοδοξία τῆς μονοπόλησης άπό ένα κόμμα μιās τέτιας ριζικής αλλαγῆς στήν Έλλάδα αντιφάσκει μέ όλη τή λογική καί πρακτική τών αγώνων σ' αυτό τόν τόπο. Τυχόν αντιλήψεις γιά μεταφύτευση στόν τόπο μας προτύπων ξένων κινημάτων μαρτυράνε παραγνώριση τῆς ιστορίας καί τῆς πραγματικότητας τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος.

Όπως διαμορφώθηκαν οί συνθήκες τών πολιτικῶν καί κοινωνικῶν αγώνων στή χώρα μας δέν είναι δυνατό νά πραγματοποιηθοῦν παρόμοιες αλλαγές δίχως τό ΚΚΕ ή ακόμα μέ τό ΚΚΕ άποδυναμωμένο.

Δέν υπάρχει άλλο κόμμα στή χώρα μας εκτός άπό τό ΚΚΕ, πού λόγω τῆς δοκιμασίας καί τῆς συνέπειάς του σέ πολύχρονους λαϊκούς αγώνες, νά συγκεντρώνει τό αίσθημα σιγουριάς πλατιῶν μαζῶν τοῦ εργαζόμενου λαοῦ μά καί τήν ικανότητα συσπείρωσης καί όργάνωσῆς του.

Όρισμένοι εξηγοῦν τήν τέτια στάση τοῦ ΠΑΣΟΚ άπό ένα φόβο ότι ή άρχουσα τάξη θά αντιδράσει δυναμικά σέ περίπτωση συνεργασίας μέ τούς κομμουνιστές. Εκείνο πού κάνει τήν άρχουσα τάξη νά αντιδρά δέν είναι άπλά ή έχθρα τῆς πρὸς τούς κομμουνιστές λόγω τῆς κομμουνιστικῆς ιδεολογίας τους. Είναι τό γεγονός ότι μέ τή συνεργασία τών κομμουνιστῶν οί διακηρύξεις γιά ριζικές αλλαγές θά γίνουν σίγουρα πράξη.

Εκείνο πού τήν ένδιαφέρει είναι νά μήν πραγματοποιηθοῦν οί αλλαγές καί φυσικό είναι νά στραφεῖ ένάντια σέ κείνον πού θά επιχειρήσει νά τίς πραγματοποιήσει, ανεξάρτητα άν λέγεται κομμουνιστής ή όχι. Γιά όλα αυτά, τό πρόβλημα τῆς αλλαγῆς δέν είναι άπλά ή άπόκτηση μιās άπλης κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας ενός κόμματος, αλλά άπαρέγκλιτα ή συμπαράταξη καί ή συνεργασία τών δυνάμεων πού παλαίβουν γιά τήν αλλαγή, ή διαμόρφωση ενός όργανωμένου μαζικοῦ καί ρωμαλέου λαϊκοῦ κινήματος.

Η αλλαγή δέν μπορεί νά ματαιωθεῖ

Μπορεῖ νά γεννηθεῖ τό έρώτημα: Μήπως ὕστερα άπ' όλα αυτά δέν υπάρχει προοπτική γιά τή συμπαράταξη τών δυνάμεων τῆς αλλαγῆς καί συνεπῶς τῆς ίδιας τῆς αλλαγῆς; Ένα παρόμοιο συμπέρασμα θά είναι βαθιά λαθεμένο.

Εμεῖς ποτέ δέν εξαρτήσαμε τήν πρόοδο τῆς συνεργασίας άποκλειστικά καί μόνο άπό τή στάση τῆς ήγεσίας ενός Κόμματος. Αν πιστεύαμε κάτι τέτιο θά κλεινόμασταν στόν έαυτό μας καί θά κάναμε εϋχές γιά τήν ένότητα. Η συμπαράταξη τών δυνάμεων τῆς αλλαγῆς μπορεῖ νά δυσκολευτεῖ, νά βραδύνει άπό τή στάση τοῦ ενός ή τοῦ άλλου κόμματος, όμως δέν μπορεῖ νά ματαιωθεῖ.

Η ένότητα καί ή συμπαράταξη θά οικοδομεῖται στά διάφορα μέτωπα τῆς ζωῆς. Αυτή μπορεῖ καί πρέπει νά προωθεῖται στά συνδικάτα, στούς αγροτικούς συλλόγους, στήν Τοπική Αυτοδιοίκηση, στίς πολιτιστικές καί νεολαιίστικες κινήσεις. Είναι σημαντικά τά βήματα πού γίνονται σήμερα στήν κοινή δράση τών δημοκρατικῶν συνδικαλιστικῶν όργανώσεων. Καλοῦμε τούς κομμουνιστές καί τίς κομμουνίστριες νά παλεύουν γιά τό κτίσιμο τῆς συνδικαλιστικῆς καί δημοκρατικῆς ένότητας εκεί πού δουλεύουν καί ζοῦν, ξεπερνώντας κάθε δυσκολία πού έμποδίζει τήν κοινή τους δράση μέ τούς άλλους εργαζόμενους ανεξάρτητα άπό τίς ιδεολογικές τους τοποθετήσεις.

Αποφασιστικό δυνάμωμα του ΚΚΕ

Τό ΚΚΕ ποτέ δέν ἔκρυψε ἀπό τό λαό πώς ἡ ἀλλαγὴ εἶναι σοβαρὴ ὑπόθεση. Ὅτι ὑπάρχουν μεγάλες δυσκολίες γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς συνεργασίας ὄλων τῶν ἀντιιμπεριαλιστικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων. Τονίσαμε καὶ τονίζουμε πώς ἡ ἐνότητα γιὰ τὴν ἀλλαγὴ θά εἶναι ἕνας διαρκὴς ἀγώνας. Γιὰ νὰ καρποφορήσει αὐτός ὁ ἀγώνας χρειάζεται πέρα ἀπὸ τ' ἄλλα τό ἀποφασιστικό δυνάμωμα τοῦ ΚΚΕ, τοῦ κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κόμματος πού μέ συνέπεια ἀγωνίζεται γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων, γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ, γιὰ τό σοσιαλισμό.

Γι' αὐτό λέμε στοὺς ἐργαζόμενους, στοὺς νέους, στὶς γυναῖκες, στοὺς προοδευτικούς καὶ δημοκράτες: Ἄν θέλετε τὴν ἐνότητα, ἂν θέλετε τὴν ἀλλαγὴ ἐνισχύστε τό ΚΚΕ, τό Κόμμα πού δρᾷ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις γιὰ νὰ ἐνώνει τὶς λαϊκὲς δυνάμεις στὸν ἀντιιμπεριαλιστικό-δημοκρατικό ἀγώνα.

Ἄν θέλετε τὴν ἀλλαγὴ, ἂν θέλετε τὴν παρέμβαση στὶς ἐξελίξεις μιᾶς ἰσχυρῆς καὶ συσπειρωμένης ἀριστερᾶς, ὑποστηρίξτε καὶ συμμετέχετε στὴν κίνηση γιὰ τὴν παραπέρα συσπείρωση τῆς ἀριστερᾶς.

Ἄγαπητοὶ φίλοι, ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Ὅλοι σήμερα μιᾶν γιὰ πολιτικὲς ἐξελίξεις. Ὅρισμένοι μάλιστα μιᾶνε καὶ γιὰ ἐκλογές. Ὅπως δὴποτε οἱ συζητήσεις αὐτὲς ἀντανακλοῦν μιὰ πραγματικὴ ἀνάγκη. Τὴν ἀνάγκη νὰ ὑπάρξει μιὰ πολιτικὴ διέξοδος ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα καὶ τό τέλμα πού ἔχει ὀδηγήσει τὸν τόπο ἢ «Ν.Δ.». Ὁ λαός ὅμως πρέπει νὰ ἐπαγρυπνεῖ ἀπέναντι στὶς διάφορες προσπάθειες νὰ προβληθοῦν τεχνητὰ διλήμματα πού στοχεύουν κοντὰ στὰ ἄλλα νὰ παρασύρουν δυνάμεις τῆς ἀριστερᾶς στό ρόλο τοῦ νεοκρουβαλιῆ. Νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐκμεταλλευθεῖ πρὸς ὄφελός του τυχόν προσφυγὴ σὲ ἐκλογές. Ὁ λαός πρέπει νὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ ληστρικοῦ ἐκλογικοῦ νόμου πού ἰσχύει σήμερα καὶ τὴν καθιέρωση τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς.

Ἡ ἐνίσχυση τοῦ ΚΚΕ σήμερα ἔχει καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄποψη ἐπιτακτικὴ σημασία. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνο γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἐκλογές νὰ δώσουν τὴ δυνατότητα στό ΚΚΕ νὰ ξεπεράσει τὰ ἀντιδημοκρατικὰ φράγματα καὶ τὶς διακρίσεις στὴν πολιτικὴ του δουλιὰ. Ἀλλὰ μέ τὴν ἐνισχυμένη παρουσία στό νέο κοινοβουλευτικὸ συσχετισμὸ δυνάμεων νὰ μπορεῖ νὰ παίξει αὐξημένο ρόλο στὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις, ὥστε πραγματικὰ καὶ οἱ ἐκλογές νὰ ἀποβοῦν μιὰ σημαντικὴ συμβολὴ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀλλαγὴ.

Νέοι καὶ νέες,

Στὶς δύσκολες στιγμὲς γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τό μέλλον δέν θά πρέπει νὰ ἀναζητήσετε ἄλλους εὐκολοὺς δρόμους ἔξω ἀπὸ τὴν ὀργανωμένη πάλη γιὰ τὴν ἀλλαγὴ. Θά πρέπει νὰ ξεπεράσετε κάθε ἐκδήλωση τοῦ ἀτομικιστικοῦ τρόπου ζωῆς ἢ τῆς «φυγῆς» πού καλλιεργεῖ ἡ ἀρχουσα τάξη. Καλεῖσθε σήμερα νὰ δώσετε ἀκόμα πιὸ πλατιά τό μαχητικό παρὼν σας στοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες.

Ἡ ἀγωνιστικὴ συμμετοχὴ ἑκατοντάδων χιλιάδων νέων σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα στό Φεστιβάλ τῆς ΚΝΕ ἀποδείχνει ὅτι ἡ νεολαία συνειδητοποιεῖ μαζικὰ τό σοβαρὸ αὐτὸ ἀγωνιστικὸ στόχο. Ἀναλαμβάνει ὑπεύθυνα τό μερίδιο τῆς εὐθύνης τῆς. Οὔτε οἱ ἀπαγορεύσεις, οὔτε οἱ συλλήψεις οὔτε ἡ τρομοκρατία δέν μπόρεσαν νὰ ἀνακόψουν τό μεγάλο ρεῦμα τῆς νέας γενιᾶς πρὸς τό Περιστερί. Μέ τὴ σημερινὴ ἀγωνιστικὴ σας παρουσία διαδηλώνετε τὴν ἀπόφασή σας νὰ προσφέρετε τό δυναμισμό, τὴ ζωτικότητα καὶ τὴ μαχητικότητά σας στὴ μεγάλη ὑπόθεση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς δημοκρατίας, τῆς κοινωνικῆς προόδου.

Ἀπὸ μέρους τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ ἀπευθύνω θερμὸ συντροφικό χαιρετισμὸ σὲ ὅλους τοὺς Κνίτες καὶ τὶς Κνίτισσες, τοὺς φίλους καὶ τὶς φίλες τῆς ΚΝΕ πού μέ τὴν ἀκάματη ἐθελοντικὴ τους δουλιὰ δημιούργησαν τό 5ο Φεστιβάλ καὶ τό ἀνάδειξαν σὲ ἕνα σοβαρὸ γεγονὸς στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Σὲ ὅλους τοὺς προοδευτικὸς καλλιτέχνες πού ἀπόδειξαν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ πὼς ἡ τέχνη εἶναι σημαντικό ὄπλο στὴν ὑπόθεση τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ. Σὲ ὅλους τοὺς νέους καὶ τὶς νέες, πού ἀνταποκρίθηκαν στό κήρυγμα ἐνότητας καὶ ἀγῶνα τοῦ Φεστιβάλ καὶ τοὺς καλοῦμε μέ μεγαλύτερη ἀκόμη θερμὴ καὶ ἐνθουσιασμὸ νὰ ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴ μαχητικὴ συσπείρωση τῆς νέας γενιᾶς στό δρόμο τῆς ἀλλαγῆς.

kanali.wordpress.com

Σεπτέμβρης '79